

۴ ملی پوش جام جهانی به اردوی امید اضافه شدند

اعلام فهرست جدید تیم فوتبال امید ایران برای اردوی آماده‌سازی ۱۲ روزه در ترکیه، یک نکته مهم و قابل توجه را در خود دارد؛ حضور چهار بازیکنی که طی ماه‌های اخیر در جمع تیم ملی بزرگسالان نیز حضور داشته‌اند. حسین عبدی در فهرست جدید خود نام دانیال ابری، امیرمحمد زراقی نیا، محمد خلیفه و امیرحسین محمودی را قرار داده است؛ چهار بازیکن آینده‌دار فوتبال ایران که در جریان جام جهانی ۲۰۲۶ در فهرست تیم ملی بزرگسالان حضور داشتند. ابری و زراقی نیا در لیست نهایی ۲۶ نفره تیم ملی بودند و خلیفه و محمودی نیز در فهرست رزرو قرار داشتند. نکته قابل توجه اینکه عبدی نسبت به آخرین اردوی تیم امید در تهران، تنها چهار تغییر در فهرست خود ایجاد کرده و هر چهار تغییر، همین بازیکنان ملی‌پوش هستند. موضوعی که نشان می‌دهد کادر فنی تیم امید تلاش دارد بازیکنان حاضر در بالاترین سطح فوتبال ملی را نیز در چرخه تیم زیر ۲۳ سال حفظ کند تا این تیم با حداکثر کیفیت راهی رقابت‌های پیش رو شود. دانیال ابری و امیرمحمد زراقی نیا پیش از این نیز سابقه حضور در اردوهای تیم امید را داشتند، اما محمد خلیفه و امیرحسین محمودی برای نخستین بار در این دوره به جمع شاگردان عبدی اضافه شده‌اند. حضور این چهار بازیکن می‌تواند کیفیت فنی تیم امید را در اردوی ترکیه و سه دیدار تدارکاتی پیش‌بینی شده افزایش دهد.

تنها کلین شیت ایران مقابل بلژیک

با پایان مرحله یک‌چهارم نهایی جام جهانی ۲۰۲۶، یک آمار خیره‌کننده توجه همگان را به خود جلب کرده است. تیم ملی بلژیک، یکی از تیم‌های بزرگ اروپایی، در پنج مسابقه خود در این رقابت‌ها تنها مقابل یک تیم موفق به گلزنی نشده و آن تیم ایران است.

شاگردان گارسیا که تا کنون پنج بازی در جام جهانی انجام داده‌اند، در تمامی دیدارهای دیگر خود موفق به باز کردن دروازه حریفان شده‌اند. آنها در بازی نخست با مصر به تساوی یک بر یک رسیدند، سپس مقابل ایران با نتیجه صفر-صفر متوقف شدند. در بازی سوم، نیوزیلند را سه بر یک شکست دادند و در دیداری دراماتیک توانستند شکست دو بر صفر مقابل سنگال را با پیروزی سه بر دو عوض کنند. شب گذشته نیز آمریکا را چهار بر یک در هم کوبیدند تا ثابت کنند خط حمله‌ای آتشین دارند، اما تنها ایران بود که توانست سد راه آنها شود.

از سوی دیگر، تیم ملی ایران تحت هدایت امیر قلعه‌نویی، تنها تیمی است که موفق نشد دروازه تیپو کورتوا، دروازه‌بان آماده بلژیک و رئال مادرید را باز کند. این در حالی است که کورتوا در چهار بازی دیگر خود در مجموع پنج بار دروازه‌اش باز شده است. اما مقابل ایران، حتی یک بار هم نتوانست حملات حریف نشد و بازی با تساوی بدون گل به پایان رسید.

این آمار نشان می‌دهد که تیم ملی ایران از نظر آماری، تنها تیمی در جام جهانی ۲۰۲۶ است که توانسته بلژیک را از گلزنی محروم کند. رکوردی قابل توجه در برابر یکی از آماده‌ترین تیم‌های این دوره از رقابت‌ها، که نشان از استحکام خط دفاعی و عملکرد درخشان بازیکنان ایران دارد. این نتیجه، به شی شک افتخاری بزرگ برای فوتبال ایران در عرصه جهانی محسوب می‌شود.

یونس علی جایگزین پژمان منتظری شد

باشگاه الشحانیه قطر در یکی از غیرمنتظره‌ترین تصمیم‌های خود پیش از آغاز فصل ۲۷-۲۰۲۶ لیگ ستارگان، همکاری با پژمان منتظری را پایان داد و یونس علی را به‌عنوان سرمربی جدید این تیم معرفی کرد؛ تصمیمی که با توجه به عملکرد موفق منتظری در ماه‌های پایانی فصل گذشته، سوالات زیادی را به همراه داشته است.

منتظری که فصل گذشته ابتدا به‌عنوان دستیار فعالیت می‌کرد، پس از تغییرات کادر فنی هدایت الشحانیه را به‌صورت موقت برعهده گرفت. او در شرایطی سخت توانست تیم بحران‌زده را از منطقه سقوط خارج کند و با کسب نتایج قابل قبول، بقای الشحانیه در لیگ ستارگان را تضمین کند. کاپیتان سابق استقلال در ۱۳ مسابقه لیگ، پنج پیروزی، دو تساوی و شش شکست را ثبت کرد و سپس با پیروزی ۳ بر صفر برابر الخریطیات در دیدار پلی‌آف، مأموریت خود را با موفقیت به پایان رساند.

با وجود این کارنامه، مدیران الشحانیه ترجیح داده‌ند هدایت تیم را به یونس علی بسپارند؛ مربی ۴۳ ساله‌ای با اصالت ایرانی که متولد قطر است و سابقه بازی برای تیم ملی این کشور را نیز در کارنامه دارد. او پیش از این هدایت تیم‌های المرخیه، قطر اس‌سی، العربی، الریان و الاهلی را برعهده داشته است.

یونس علی فصل گذشته نتوانست همراه الاهلی نتایج درخشانی در لیگ ستارگان کسب کند و تیمش با ۲۶ امتیاز در رتبه نهم قرار گرفت، اما عملکرد موفق او در در لیگ قهرمانان آسیا ۲ و رساندن الاهلی به مرحله نیمه‌نهایی، یکی از مهم‌ترین دلایل اعتماد دوباره مدیران فوتبال قطر به این مربی محسوب می‌شود.

با این حال، کنار گذاشتن پژمان منتظری پس از نجات الشحانیه از سقوط، همچنان یکی از تصمیم‌های بحث‌برانگیز فوتبال قطر در آستانه فصل جدید به شمار می‌رود.

مدیریت فوتبال

شنبه ۲۰ تیر ۱۴۰۵ ● شماره ۸۱۹۹

وقتی «بدشانسی» جای «پاسخگویی» را می‌گیرد

پاک کردن صورت مسأله به سبک امیر

نقد روز

سینا حسینی

خبرنگار

انتظار می‌رفت سکوت طولانی سرمربی تیم ملی ایران با روایتی روشن، فنی و پاسخگو شکسته شود؛ روایتی که بتواند ابهامات پیرامون عملکرد تیم را کاهش دهد و تصویری دقیق از چرایی ناکامی ارائه کند. اما متنی که در فضای مجازی منتشر شد، بیش از آنکه پاسخی تحلیلی به پرسش‌های انباشته‌شده باشد، تلاشی بود برای بازتعریف ناکامی در قالبی احساسی و ارجاع آن به مجموعه‌ای از عوامل بیرونی و بدشانسی‌های فوتبالی.

این نوع مواجهه، در قیاس با استانداردهای حرفه‌ای فوتبال جهان، واجد نقدی جدی است. در بسپاری از تیم‌های حذف‌شده از جام جهانی، سرمربیان با پذیرش صریح

مسئولیت، نه تنها عملکرد تیم خود را زیر ذره‌بین بردند، بلکه با شفاف‌سازی درباره اشتباهات، مسیر بازسازی را نیز هموار کردند. در مقابل، روایت ارائه‌شده از سوی سرمربی تیم ملی ایران، بیش از آنکه بر تحلیل استوار باشد، به ادبیات دفاعی و توجیه‌محور نزدیک است؛ روایتی که سهم تصمیمات فنی را به حاشیه می‌راند و نقش شانس را برجسته می‌کند.

جملاتی نظیر «فوتبال همیشه به اندازه زحمت پاداش نمی‌دهد» یا اشاره به افسانیدهای میلی‌متری و توپ‌های برخورد کرده به تیر دروازه، اگرچه بخشی از واقعیت این بازی هستند، اما برجسته‌سازی آنها در سطح یک تورنمنت بزرگ، نوعی تقلیل مسأله به عوامل غیرقابل‌کنترل تلقی می‌شود. در فوتبال مدرن، تیم‌های موفق دقیقاً با کاهش اثرهمین جزئیات و ارتقای کیفیت تصمیم‌گیری‌های فنی، خود را از دام اتفاقات رها می‌کنند. تأکید بیش از اندازه بر بدشانسی، این شائبه را تقویت می‌کند که برنامه‌ریزی فنی و آمادگی تاکتیکی

در این تحلیل، جایگاه پرزنگی ندارد. بعداحساسی متن‌نیزتوانسته‌خلاقاًپاسخگویی را پر کند. عبارتی مانند «این جام جهانی یک صعود به‌مردم ایران‌به‌هک‌مانند» گرچه بار عاطفی بالایی دارد، اما پرسش اصلی را بی‌پاسخ می‌گذارد: این بدشانسی چگونه شکل گرفت و چه تصمیماتی می‌توانست از آن جلوگیری کند؟ در غیاب پاسخ به این «چرا»های کلیدی، افکار عمومی با روایتی مواجه‌است که بیشتر حسرت تولید می‌کند تا آگاهی.

نزدیک‌ترین نقطه به پذیرش مسئولیت، جمله‌های کلی درباره خطاپذیری مربیان است؛ اما این پذیرش، فاقد مصداق و جزئیات و تحلیل است. در ادبیات حرفه‌ای، مسئولیت‌پذیری زمانی معنا پیدا می‌کند که با تشریح اشتباهات، چرایی وقوع آنها و درس‌های آموخته‌شده همراه باشد. در غیر این صورت، این مفهوم در سطحی کلی باقی می‌ماند و توان افناع جامعه‌کارشناسی را ندارد. شاید نگران‌کننده‌ترین بخش اظهارات، تأکید بر تکرار همان مسیر در صورت بازگشت به

گذشته باشد. این نگاه، عملاً هرگونه بازنگری بنیادین را فنی می‌کند و این پیام را منتقل می‌سازد که مشکل، نه در تصمیمات، بلکه در شرایط بیرونی بوده است. چنین رویکردی با اصول توسعه در ورزش حرفه‌ای در تضاد است؛ پیش‌شرط پیشرفت محسوب می‌شود.

در سطح فنی، پرسش‌های بی‌پاسخ متعددی همچنان باقی است. فرآیند انتخاب بازیکنان یکی از مهم‌ترین آنهاست. حضور بازیکنانی که هیچ فرصتی برای بازی پیدا نکردند، نشان‌دهنده نبود انسجام در تعریف نقش‌ها و سناریوهای تاکتیکی است. در تورنمنتی مانند جام جهانی، هر سهمیه ارزشمند است و انتخاب‌ها باید بر اساس نیازهای دقیق فنی صورت گیرد، نه ملاحظات مبهم.

در حوزه مدیریت ریسک نیز، نمونه‌هایی مانند دعوت از بازیکنانی که از آمادگی کامل برخوردار نبودند، نشان‌دهنده ضعف در ارزیابی شرایط بدنی و تصمیم‌گیری پزشکی است. چنین خطاهایی در سطح اول فوتبال جهان،

تکلیف قلعه‌نویی و نیمکت تیم ملی این هفته روشن می‌شود

می‌رود؛ نمی‌رود؟

بیاد می‌آورد نیوزیلند در سال ۲۰۱۰ بدون باخت حذف شد، شاید تسلی بخش باشد، اما برای فوتبال ایران که تشنه تاریخ‌سازی است، این مساوی‌ها تنها یک خروج محترمانه» بودند، نه یک پیروزی تاکتیکی. موج تند انتقادات کارشناسان، بیش از همه متوجه دکترین کادر فنی در تصمیمات قبل و حین بازی است. نقد اصلی، تقابل با نیوزیلند بود؛ مسابقه‌ای که با کمی شجاعت و تهاجمی‌تر بودن، می‌شد برنده بود و صعود تاریخی را همین جا ثبت کرد.

فدراسیون در دو راهی؛ هزینه مریی خارجی یا تکرار ناکامی؟

در نهایت از خیابان سنول شنیده می‌شود که فدراسیون فوتبال در هفته پیش رو، جلسه نهایی برای تعیین تکلیف نیمکت را برگزار می‌کند. اگرچه نقد‌ها به عملکرد تیم‌ملی زمینه‌ساز تغییرات است، اما شنیده‌ها حاکی از آن است که کفه ترازو همچنان به سمت «ماندگاری قلعه‌نویی» سنگینی می‌کند. مدیران فدراسیون به‌شدت نگران هزینه‌های ارزی سنگین مریی خارجی هستند و از سوی دیگر، شرایط خاص سیاسی و منطقه‌ای، جذب گزینه‌های باکیفیت خارجی را به یک پروژه غیرممکن تبدیل کرده است.

با سوت پایان مأموریت تیم‌ملی فوتبال ایران در جام جهانی ۲۰۲۶، آینده نیمکت داغ تیم‌ملی به اصلی‌ترین چالش و معمای اتاق‌های در بسته فدراسیون فوتبال ایران شده است. در حالی که گمانه‌زنی‌های رنگارنگ درباره ماندن یا رفتن امیرقلعه‌نویی در فضای مجازی جولان می‌دهد، پیگیری‌ها نشان می‌دهد که برنده قرارداد سرمربی تیم‌ملی با فدراسیون، دقیقاً پس از جام جهانی بسته شده و از منظر حقوقی، قلعه‌نویی دیگر سرمربی رسمی تیم‌ملی نیست.

فراتر از پایان رسمی قرارداد، تحکرات اخیر اعضای کادر فنی، نشانه‌هایی از یک «خروج دست‌شده جمعی» را مخابره می‌کند. در همین راستا، جدایی اصغر قربانعلی پور و پیوستن رسمی او به باشگاه تراکتور، نخستین جرقه از این تغییرات دومینویی بود. از سوی دیگر، شنیده‌ها حاکی از آن است که سعید الهویی، دستیار اول و استراتژیست قلعه‌نویی نیز احتمالاً برای تداوم مسیرمربیگری‌اش راهی خارج از ایران خواهد شد تا عملاً نیمکت ایران با یک حرفه بزرگ فنی مواجه شود.

التیجه منابع نزدیک به کادر فنی تأکید دارند که امیر قلعه‌نویی شخصاً بی‌میل نیست به کار خود در تیم‌ملی تداوم بخشد و برای جام‌ملت‌های ۲۰۲۷ استنارتزند. تیم‌ملی در جام جهانی ۲۰۲۶ با کسب ۳ تساوی متوالی مقابل نیوزیلند، بلژیک و مصر، با ۳ امتیاز در رتبه سوم گروه آرام گرفت و رؤیای صعود به مرحله حذفی را به ۴۸ سالگی رساند. بلژیک با ۵ امتیاز و تفاضل ۴+ و مصر با ۵ امتیاز و تفاضل ۲+، بلیت صعود را گرفتند. با نگاهی منفصانه، اگرچه شکست نخوردن در مرحله گروهی با تمام بحران‌های آماده‌سازی و ویزا، به ظاهر عملکرد ضعیفی نیست، اما در فوتبال نتیجه‌گرا، این نتایج «دستاورد» محسوب نمی‌شوند. اینکه برخی به

سؤال اصلی این نیست که اشتباهی رخ داده یا نه؛ سؤال این است که این اشتباهات چه بودند و چرا بارها تکرار شدند؟

چرا برخی بازیکنان حاضر در فهرست نهایی حتی یک دقیقه فرصت بازی پیدا نکردند؟ چرا کادر فنی تا این اندازه از استفاده از بازیکنان جوان و آماده رهمیز کرد؟ چرا پس از ۱۰ نقره شدن بلژیک، تیم ملی با وجود برتری عددی، همچنان محتاط بازی کرد و برای پیروزی ریسک نکرد؟

چرا مقابل مصر نیز تا دقایق پایانی، اولویت تنها نداشتن بود؟ و مهم‌تر از همه، چرا دنیس درگاهی که برای حضورش در تیم ملی زمان، هزینه و انرژی زیادی صرف شد، در نهایت هیچ نقشی در مسابقات نداشت؟

این پرسش‌ها با یک استوری پاسخ داده نمی‌شوند. پاسخ آنها را باید در یک نشست خبری زنده و شفاف، در برابر رسانه‌ها شنید.

وقتی قرار است همه چیز دوباره تکرار شود

بخش نگران‌کننده پیام سرمربی، جمله پایانی او بود؛ اینکه اگر زمان به عقب برگردد، باز هم همین مسیر را انتخاب خواهد کرد. این جمله این پرسش را ایجاد می‌کند که آیا قرار نیست هیچ بازنگری در شیوه مدیریت و تصمیمات فنی تیم ملی انجام شود؟ اگر حاصل این مسیر، حذف در جام ملت‌های آسیا و سپس ناکامی در جام جهانی بود، طبیعی است که انتظار برود بخشی از این تفکر مورد بازبینی قرار گیرد.

وقت پاسخگویی است، نه استوری

تا جام ملت‌های آسیا فاصله زیادی نیست و فدراسیون فوتبال باید هرچه زودتر درباره نیمکت تیم ملی تصمیم بگیرد. اگر قرار است قلعه‌نویی به کارش ادامه دهد، انتظار می‌رود در یک نشست خبری، برنامه خود برای رفع ضعف‌های تیم، جوانگرایی، تقویت کادر فنی و آماده‌سازی برای جام ملت‌ها را به‌صورت شفاف تشریح کند.

رقابت قلعه‌نویی با لوپتگی، دالیج، کاناورو و آرنولد؛ ایران با نسخه تکراری!

مانور مربیان بین‌المللی در جام ملت‌ها

در شرایطی که تکلیف نهایی و حقوقی نیمکت تیم ملی فوتبال ایران برای حضور در جام ملت‌های ۲۰۲۷ عربستان همچنان در ماتریکسی از ابهام و تعلل اداری قرار دارد، رقابتی سنتی و اصلی یوزها در قاره کهن، پکیج فنی خود را با مربیانی کاربلد، صاحب‌سبک و بین‌المللی بسته‌اند. نگاهی به دکوراسیون نیمکت غول‌های آسیا، نشان‌دهنده یک شکاف عمیق و استراتژیک میان ایران و سایر مدعیان در حوزه انتخاب سرمربی است.

۱. قطر با خولین لوپتگی

از فاجعه دبی تا رئسانس عنابی‌ها
قهرمان دو دوره قبل جام ملت‌های آسیا، یعنی تیم ملی قطر، پس از فاجعه میزبانی در جام جهانی ۲۰۲۲ با سه باخت متوالی همراه بود، دست به یک جراحی بنیادین زد و هدایت خود را به خولین لوپتگی، سرمربی نام‌آشنا و متبحر اسپانیایی سپرد. لوپتگی که سابقه هدایت رئال مادرید و ماناتوراها را در کارنامه دارد، قطری‌ها را از یک تیم ایستا به مجموعه‌ای مدرن با سبک بازی منظم و تاکتیک‌پذیر تبدیل کرده‌است. او در جام جهانی ۲۰۲۶ موفق شد اولین امتیاز تاریخ قطر در این رقابت‌ها را شاکار کند و اکنون با چشم‌اندازی روشن، عنابی‌ها را برای دفاع از عنوان قهرمانی آسیا خط‌آزایی می‌کند.

۲. ژاپن با هاجیمه موریاسو

ثبات در اوج سامورایی‌ها

در سوی دیگر، ژاپن با هاجیمه موریاسو، سرمربی ۵۷ ساله‌ای که از سال ۲۰۱۸ فرمان هدایت سامورایی‌ها را در دست دارد، به جام ملت‌ها کام خواهد گذاشت. فدراسیون فوتبال ژاپن با یک ریل‌گذاری اصولی، قرارداد موریاسو را تا پایان جام ملت‌های ۲۰۲۷ تمدید کرده است. او تکنسینی است که تیمش را در دو دوره جام جهانی (۲۰۲۲ و ۲۰۲۶) به پاداش مرحله حذفی رسانده و با پیروزی‌های تاریخی برابر آلمان و اسپانیا، سطح فنی خود را بالا برده است. ژاپنی‌ها با این ثبات مدیریتی، به دنبال شکستن طلسم ۱۰ساله و فتح جام هستند.

۳. عراق با گراهام آرنولد

معجزه‌گر استرالیایی در بغداد

شاید دراماتیک‌ترین پارل فنی مربوط به شیره‌های بین‌النهرین باشد. گراهام آرنولد، سرمربی سرشناس استرالیایی که سابقه هدایت ساگروس را داشت، در سال ۲۰۲۵ هدایت عراق را بر عهده گرفت. او در کمتر از چند ماه، معجزه‌ای تاریخی رقم زد و عراق را پس از ۴۰ سال به جام جهانی فرستاد. آرنولد که پیش از این استرالیا را در جام جهانی ۲۰۲۲ به مرحله یک‌هشتم نهایی رسانده بود، اکنون در گروه D جام ملت‌ها باید در یک تک‌رو حیثیتی مقابل تیم سابق دو‌بعدی استرالیا قرار گیرد.

چنین رویکردی

با اصول توسعه

در ورزش

حرفه‌ای در

تضاد است

جایی که

اصلاح مستمر

یادگیری

از خطاها

پیش‌شرط

محسوب

می‌شود

